AYKIRI YAŞAMAK

ŞÜKRÜ ERBAŞ

ÖTEKİ YAYINEVİ

ÖTEKİ ŞİİR

Kapak Tasarım : Öteki Ajans
Kapak Resmi : Katharina Sieverding
Dizgi : Öteki Dizgi
Baskı: Alp Matbaası, 1994, Ankara

1. Basım, 1995
2. Basım, 1993

© Şükrü Erbaş - Öteki Yayınevi

Öteki, *Açı Yayıncılığın kuruluşudur.*

Yönetim Yeri:
Dr. MedihaEldem Sok. No: 52/1
06420 Kızılay/ANKARA
Tel (Fax): 433 96 09

ISBN 975 - 7782 - 82 - 3

Şükrü Erbaş

AYKIRI YAŞAMAK

KÜÇÜK ACILAR

Bunalıyoruz çocuk, bunalıyoruz
Biçim veremediğimiz şeylerin
Biçimini alıyoruz

I
GECE SEFALARI

GÜZ VE YILDIZ

Günler yağmur alacasını giyindi
Bulutlar indiler yere birer birer
Sabahlar düşlerimiz kadar kısa
Akşamlar ömrümüzün garipsi yükü
Havada gurbet sürgünü türküler.

Herkes kendi yalnızlığında yitik
Erir bir suskunluğun tüneklerinde
Hangi el aralar hangi yüz girer
İçimiz sevgilere kapalı nicedir.
Dışımız eğreti yalan giysiler.

Bu çat ayazlarda günsüz güneşsiz
Unuttu gülmeyi nicedir yüzlerimiz
Aydınlığı kirli sislerde silik
Kan sularda yüreğimiz umut gemisi
Bir kuzey yıldızında kaldı gözlerimiz

ANILAR SÖZ DİNLEMİYOR

Ölülerimizi özledim,
Söylesem suç olur mu?
Saysam birer birer, ansam
Adlarını, yaşlarını, sonlarını...
Başlangıçlar bulunur mu?

Anılar söz dinlemiyor, anılar
Korkunun kol gezdiği
O yalnızlık saatlerinde;
Sıralı kirpik gibi diziliyorlar
Gözlerimin çevresinde.

Susmak... tıkalı bacalarda
Sıkışmış duman, göğsümün gizlisinde.
Aklı yüreğinden utana utana
-Yaşasa bile insan-
Yaşamanın bir anlamı kalır mı?

TANIDIM SENİ

Seni yalnızlığından tanıdım
Kirpikleri kırık çocuk
Çiğneyip durduğun dudaklarından.
Gözlerin küllenmiş yangın yeriydi
Bir eylül göğünün bulut kümeleri
Donuk bakışlarında;
Hüznün nasıl da benziyordu
Benim ilkgençliğime.

Ellerinden tanıdım seni
Yüreğinin yansısı tedirgin ellerinden.
Bir uzak boşluğa yağmur yağıyordu
-Anılardan anılara ince çizikler..-
Yüzün bir türkü sonrasının
Kederli dalgınlığında;
Güldün mü, ben mi yanıldım, bilemiyorum
Ağıt gibi bir alay dudak uçlarında
Gücenik duruşundan tanıdım seni.

Seni kendimden tanıdım çocuk;
Yüreği sürekli çiğnenen bir yol
Gövdesi acılardan acılara köprü..
Biraz öfke, biraz umut, çokca onur
Olan kendimden.
Eğildim öptüm yıkık alnından
Uzaktın, kıyamadım sessizliğine
Biraz daha dedim içimden, biraz daha;
Gün olur, onuru güzel çocuk
Acı da yakışır insanın yüreğine.

GECESEFALARI

Sürekli bir gerginliği yaşıyoruz hepimiz
Bütün umutlarımız acılara ayarlı
Taşkın sularımızda baskı bentleri
Bir çağlayan sesine dönmüyor sevincimiz
Dönüp dönüp sürekli kendimizi yıkıyoruz

Güvercin gülüşlerimizde avcı taşları
Duyarsız bir boşlukta yitiyor uçuşlarımız
Yorgun kanatlarımızda bulut ağırlıkları
Korku tüneklerine dönüyor bir umutla
Döndüğümüz yuvalar yıkık çatı başları

Gece dilsizliğinde sesler büyütüyoruz
Uykular dağılıyor kuşkular dehlizinde
Kendi elimizle boğup kendi sesimizi
Başımız eğik geçiyoruz kapılardan
Bir büyük suç oluyor suçsuzluk içimizde

Yasak sularındayız ışıklı bahçelerin
Gecesefalarında kanıyor gül özlemimiz
Bir duygu seliyle kırıp kapılarını
Çıkıyoruz us'un uyumsuz surlarından
Uzun bir suskunluğu dağlıyor türkülerimiz.

SULAR UTANIYOR

Suların bile kendini akmadığı günlerdeyiz
Azgın rüzgârları akıyor sular, azgın korkuları.
Bir altın güneş altında utançtan kızararak
Sular karanlığı taşıyor, zamanın
Kıyısız denizlerine, damlaların gözbebeklerinde;
Toprağın iliklerine işleyip saklanarak.

ÇOCUKLARI ÖLDÜRDÜLER

"Çocuk insanın babasıdır"

Bir gülün tenine değmedi hiç elleri
Bu yüzden yumuşaklık nedir bilmezler
Çiçeksiz büyüttüler çocukları

Oyunlarda durmadan yenmeyi öğrettiler
Bir büyük oyunda sonra yenildi çokları
Sevgisiz büyüttüler çocukları

Dal sürmedi hiçbiri kaldılar yoz kıraçta
Çiğ yalan bencillik biraz da kindi suları
Gölgesiz büyüttüler çocukları

Konmadı hiçbirinin sesine yumuşacık
Bir yüreğin dalından uçan sevi kuşları
Türküsüz büyüttüler çocukları

El vermek nedir dosta dostluk nedir ki
Hep bir oyuna gelmekti korkuları
Güvensiz büyüttüler çocukları.

OĞLUMU ÇOK ÖZLÜYORUM

"Oğlumu-dedi-
Gördüm geliyorum."
Oturdu derin bir nefes aldı
Sigarasından.
"Oğlumu -dedi-
Çok özlüyorum."

Acısı anlamsız bir ayıbın
Baskı duvarlarına
Sığacak gibi değildi.
Eğildi uzun uzun
Eğildi gözlerime
-Soğuk sularda susuz
Bir çift dudak gibi-
Kirpikleri gözlerime değdi.

"Oğlumu -dedi- görseydin
Sana çok benzerdi."
Oturduğu yeri incitmiş gibi
Doğruldu usulcacık
"Üç yıl oldu -dedi-
Pencerenin önünde
Kitap mı okuyordu, türkü mü
Yoksa bir kitabı türkü gibi mi..
Camlarda canhıraş bir ölüm ıslığı..
O kuğu boynundan kanlı kurşunu
Çıkarmaya gerek kalmadı
Ölü parmaklarındansa, yumulu
Öyle zor çıkardık ki
Kitabını.."

Dalgın ve yitik yürüdü
Döndü son bir kez
"Oğlumu -dedi
Çok özlüyorum.."

BAŞSAĞLIĞI

Ölümün sonsuzluğunu ömür diledi bize
Kederi kirpiklerinde düğümlü o yaşlı kadın
"İnsan bir güldür -dedi- hükmü bir mevsim
Tanrı toprağının yaşını size versin."

SIFIR

"O kadar çok şey geçti ki gözlerimizin önünden
Sonunda hiçbir şey göremez olduk."

Biz de sevgili Seferis, biz de
Güdük bir yaşamı benimsedik sonunda
Güdük ve tekdüze

Güne yeniliksiz başlıyoruz her sabah
Aynı kör aynasında küflü alışkanlıkların
Süslenip saklayarak sıkıntılarımızı
-Kendimizden bile-
Düşüyoruz ömrümüzün o ölü çizgisine.
Duyarsız devinimsiz umutsuz
Güne heyecansız başlıyoruz.

Duymadan dinleyip anlamadan konuşuyoruz.
Hepimiz ayrı ayrı kendi kıyılarında
Öyle kolay anlaşıyoruz ki..
Bir ayrılığı kalmadı düşüncelerimizin
İncelik adına kimi, çoğu korkudan
Ustaca düzenledik duygularımızı;
Anılar acı vermiyor artık, bizi biz eden
Değerler yıkıntısında onursuz oturuyoruz.

Eskimiş eşyalarız yeri hiç değişmeyen
Yalnızlığı çağrıştırıp yılgınlığı biçimleyen.

KARANLIĞIN İNADI

Nerden bulur bunca karanlığı bulutlarınız
Ki hep gölgedirler düşlerimin aydınlığına.
Açılıp ağarmadı şöyle bir oylumu bile,
Pırıl pırıl bir gökyüzü koydum da yanına.

YİTİRDİM YÜZÜMÜ

Bir yağmur mevsiminde yitirdim yüzümü
Dilimi incelikli bir sözün eşiğinde.
Yollar yapılar çarşılar boyu
Yükselen bir yalnızlığı geçerek geldim.
Düşen her damla kanıma düştü
Tenim kupkuru;
Söylenen her söz biraz daha
Biraz daha büyüttü suskunluğumu...

Yüzümü bir çamur mevsiminde yitirdim.

II
İÇEDÖNÜK

ZAMANA BENZEDİK

Mutluluğun geniş kapılarında
Hayatın sürgüleri var.
(Daracık ömrümüzde geniş sıkıntılar)

Usul gülüşlerimizde hüzün lekeleri
Küçük ayrıntılara yöneldik nicedir.
(İçe dönük duygulu karamsar)

İki yüzümüz vardı iki güzelliğimiz
Umut ve Sevgi, kırmadan aynaları
(Alın kırışığımızda aynı suçun izi var)

Yalnızlık biricik benzerliğimiz oldu
Payımıza düşen o yanlış ilişkilerden.
(Herkese acısı kadar)

Ne konuşmalarımızda tat kaldı
Ne susmalarımızda bir hikmet
(Hep aynı boşluğa açıldı dar kapılar)

Olur olmaz şeylerden alınır kırar olduk
Zamana benzedik iyice, çekilmesi zor.
(Aynaların ardında aynı kirin pası var)

YİTİK SEVİLER

Necatigil de öldü/mü..

Nice dostu yarım ilişkilerde
Bırakır da gideriz.
Yaşamak bir uzun yolculuk ki
Bitirmeden biteriz.

Bir zamanlar bir yerlerde
Nasıl da içtendi...
Bir yarım yüz şimdi sislerde silik
Dalar gideriz, kimdi.

Kalır belki tek-tük
İzleri canlı bir yüz.
Esen hoyrat rüzgârıdır yaşamın
Siler onu da çok sürmez.

Kıl-ince kurallarda nice yürek
Ezilir örselenir
Nerde başlar bir sevi nasıl biter,
Kim bilir?...

MUNZUR AĞRISI

Munzur eteklerinde şimdi
Bir esmer rüzgâr eser.
Sesi türküler tüneği
Saçları kar
Aylar var ki Munzur'da
Gözleri dilsiz
Dilsiz bir acı gezer.

Doruğunda oylum oylum lekeler
Dibinden bir akça su gider.
Eğilir Munzur, eğilir her akşam
Bir yalnızlık imgesi
gölgesi gizem.
Su değil, akan acı
Günleri öper.

Yüreği yüzünde bir gizli keder
Düşleri Munzur kadar.
Geçer bir bir aynasından günlerin
Geçer sıralı sırasız
Bir ölü kent, bir ev, bir deniz
En çok da bulvarlar
En çok da bulvarlar

Döver kendi kıyılarını
İçinde bir acı su.
Dilinde bir acı gurbet türküsü
Ayrılık göz göz deler Munzur'u
Hele akşam üstleri..
Ürperir dalgın içlenmelerle
Suların suskun yüzü.

SU GELİR YAR'A DEĞER

Ben bir dere yatağının
En kıvrımlı yeriyim.
Bilemem nerelerden
Akar da ince ince
"Su gelir yar'a değer"
Değdikçe eririm.

Örseli bir bahçenin
Acemi gülüyüm.
Bilmedim bir türlü
Bilemem,
Bir mevsimlik rengi ben
Dörde nasıl böleyim.

Gizemli bir suskunluğun
Dargın diliyim.
Kan gülleri büyütürüm
Sabır saksılarında.
Ben hep kendini yiyen
Bir garip deliyim.

SONRASINI BİLİRİZ

Siz geçip gidersiniz.
Açık yaralar gibi
Kalır kıyılarımızda
Ayak iziniz.

Biz bir darlığı
Tam düze çıkardık...
Derken kapılarda siz.

Bir uzak yakınlığı
Eğreti ve güvensiz,
Kuşanıp gelirsiniz.

Sunmak elde avuçta
Ne varsa,
Bari işe yarasa
Sonrasını biliriz.

GECELER AYDINLIK

Umduğun inceliğe inmiyorsa söz
Çekil suskunluğun tüneklerine
Ucuz etme anlamı.
Böyle zamanlarda insan
Çokluk yalnız kalmalı.

Sevgisiz seslerde çevren çiğ
Uysan uzaklaşırsın kendi özünden
Direnşen günün karanlık.
Bu yüzdendir gecelerin güzelliği
Geceler aydınlık.

Al getir kendi derinliklerine
Ufuksuz sularda duran gemini
Getir ki sabaha çok var.
Hem bakarsın gecelerin koynundan
Bir binen çıkar.

KÜÇÜK ACILAR

Ağzı çirkin bir kadın
Yalnızlığında bile
Gülmeye utanıyor
Bu da bir acıdır.

Gecesiz sabahlara
-Uykular öksüzü-
Bir çocuk uyanıyor
Bu da bir acıdır.

Bir adımı diğerinden
Kısa düşüyor, bir topal
Hızla yanından koştular
Bu da bir acıdır.

Esrik gülüşleri tufan
Gözleri bayram
Dağıldılar çok sürmeden
Bu da bir acıdır.

Çocuklarda bir telâş
Her akşam kapılarda
- Bize ne getirdin baba?
Bu da bir acıdır.

Nice dik yürüse de
Eğildi dar geçitlerde
Uzun boyları kırık
Bu da bir acıdır.

Büyük kentlerde biri
Belli ki yer garibi
Dili sorar gözleri lal
Bu da bir acıdır.

İnce iri, uzak yakın
Günlerimiz acıların
Çaprazında birer tutsak
Bu da bir acıdır.

BENİM MUTSUZ ÇOCUKLUĞUM

Benim mutsuz çocukluğum, bulanık
Bir asık yüz gölgesinde titreyerek
Baba korkusuyla geçti.
Sevinç bile sert eserdi odalarda
Susmak saygı, gülmek ayıp, izinsiz
Konuşmak en büyük suçtu.

İlkyazımda filizimde dalımda
Çocuk kusurlarımda, çocuk suçlarımda
O rüzgâr yıllarca, yıllarca esti.
Sanki üzerimden yeryüzü geçti.
Gövermedi gövermiyor bir türlü
Yüreğimde ezilen yaşama tutkusu.

SIĞ SULARDA

Siz hiç duyarsız insanlara
Şiirler sundunuz mu?

Bir kıraçta kuru dala
"Belki" sularını salıp,
Yeşerir de al yemişler
Verir diye umdunuz mu?

Ardı sırsız aynalara
Yalnızlığı silmek için,
Bakıp bakıp karşınızda
Karanlığı buldunuz mu?

Aykırı isteklerde
Seslerin, sessizliği
Silip süpürdüğü
Odalarda oldunuz mu?

Siz hiç sığ sularda
Boğuldunuz mu?

III
ACININ İKİ YÜZÜ

GENELEV MEKTUPLARI

I.

Tenime yabancılaştım, etime
Göğsüme kollarıma kalçalarıma
Bacaklarıma yabancılaştım.

Saçlarım o eski güzelliğini
Çoktan yitirdi
Şimdi yalnız bilmem neden
Zaman zaman yüzüme vuran
Bir utancı perdeliyor sadece.
Oysa önceleri oysa eskiden
Salınca tarakları tel tel
Düşler ülkesinden sevgiler ülkesinden
Yağmur serinliğinde, incecik
Yumuşacık bir el
Bulutlardan yüreğime kayardı.
Gözlerim kaçamak bakışlarda
Kirpiklerim kırık
Boynum bir çocuğun pembe ağzında
Ürperdikçe uzardı.
Dudaklarım dersen, dudaklarım
Öptüğüm aynalarda kaldı.

Tenime yabancılaştım, etime
Acıma sevincime insan yanıma
Kendime yabancılaştım.

II.

Giysiler alırım nedense
Nerelerde ne zaman giyeceksem
Bir eski alışkanlık işte
İlk gençlikten kalma.
Oysa bir dantel külot bir gecelik
Çok bile.
(Şimdilerde sütyeni de çıkardık)
Giysiler alırım giyilmez
Çıplaklığıma.

Arada bir çarşı pazar
Doktor dönüşleri daha çok
Eser de aklıma;
Çocuğuna çeşit çeşit
Kazaklar örecek
Evcimen bir ev kadını gibi
Yün alırım şiş alırım tığ alırım
Nasıl sevinirim bir bilsen
Nasıl mutlanırım.

III.

Bu insan başları sıra sıra
Bu kalabalık
Camlardaki bu sürekli karanlık
Bana bakkal dükkânlarını
Anımsatır hep.
İçerde boy boy konserve kutuları
Sabun kalıpları yağ paketleri
Sıralı bakkal dükkânlarını.
Kararsız bir müşteri
Etiketi görememiş
Korkarak alacağı malın ederinden
Girer içeri.

Kimi gün bir yaşlı yaşına güvenerek
Hoyrat davranışlarda rahat
Kimi gün bir çocuk ürkek mi ürkek
Ayva sarı terlerini silerek
Düşer üstüme.

IV.

Yüreğimde yüz gurbeti taşısam da
Kalçalarımda bir erkeği taşımasam.

Yıldım demenin de bir anlamı yok
Saçlarıma sinmiş bu çiğ kolonya
Tenimdeki bu vazelin kokularından.
Penceresiz perdesiz bu çift yataklı
Bu karanlık yatak odalarından
Yıldım demenin de bir anlamı yok.

Günışığı bir gün olsun
Geniş odalarda mavi
Çalmadı kapımı.
Ay süzülmüş yataklarda sıcacık
Yumuşacık öpüşlerle düşlere gebe
Uykulara varmadım hiç.
Bir gün olsun pembe uykularımdan
Mavi bir erkek
Uğrun uğrun öperek
Kaldırmadı beni.

Yıllar yılı bir acıyı
Sırtımda karnımda kalçalarımda
Büyüttüm durdum.
Harlı soluklarıyla düştüler üstüme
Harlı soluklarıyla dondu yüzüm.
Yıllar yılı binlerce
Binlerce erkeğin gizli gerilimini
En gizli yerlerimde erittim.

İğneucu acıları gözbebeklerimde
Taşısam taşısam da
Yüzümde bir erkek yüzü taşımasam.

V.

Akşam.. desem ve sussam
Yetmez mi?

Ya da yorgun bir gövdeyi
Cam kırıklarında uyutsam...

Akşamı anlatmaz mı?

VI.

Uykular benim zehirli sularımdır.

Geçip giden onca erkek
Onca erkek tüm yükünü
Üstüme yıkmış gibi
Gövdem tonlarca ağırlığında
Bir batık gemi;
Sularım dipsiz denizim kıyısız
Yatarım bir ten çölüdür yatağım
En yorgun gecelerim bile uykusuz

Uykular benim en rezil korkularımdır.

VII.

Bıçkın bıyıklarıyla külhan
Islak saçlarıyla gülendi O.
Gün ışır ışımaz usulca
Sıyrılıp dağınık uykularımdan
Yarı gecelerde karanlığıma
Yıldız yıldız dökülendi O.

(Bilmem ki ne buldu örseli tenimde
Belki açlığını giderdi bir zaman
Belki de sevgiyi öğrendi bilmeden)

Hayata yenildikçe gelendi O.
Düşümü gerçeğe gerçeğimi düşe
Acımı kuşkulu bir kararsız sevince
Çevirendi O.

Bir o gülüşü kaldı
Şimdi duvarlarımda
Görmeye ömrümü adak sunduğum
Bir o gülüşü... çın çın
Sesi yüreğimin kıyılarını döven
Üşüdükçe anısıyla ısındığım.

VIII.

Gülmek mi?
Gülerim, güldüğüm çok olmuştur.

Gülüşüm hoyrat taşlarda
İncecik kırılan cam,
Kendi kıyılarını döven su sesi
Bir ağacın ilkyaz eşiğinde
Leylim leylim yaprak dökmesi.
Bilene ağıt gibi oturur
Burda bir kadının gamsız gülmesi..

Gülerim, güldüğüm çok olmuştur.

IX.

Evlerde sabahlar nasıldı
Unuttum
Evlerde akşamlar nasıldı.

X.

Çocukluğum olmadı benim
Gençliğim olmadı.

Babam karanlık bir adamdı
Korkularla besledi bizi
Annem zayıf mı zayıf
Sevgisini göstermeye korkardı.
Bir küçücük kumru kuşu büyüttüm
Göğsümün gizlisinde
Yumuşaklık adına, sevgi adına.
Konduğu tüm dalları
Aykırı bir rüzgâr aldı.

Baskılar safra gibi attı dışarı
Korkular safra gibi attı.
Evimden uzak evler üstüne
Gerçeğini şimdi bile bilmediğim
Ne olmadık düşler kurdum.
İnce içlenmelerle her akşam
Dalgın baktığım camlardan
Bir gizli mutluluk sızardı
Işık yerine..

Çocukluğum olmadı benim
Gençliğim olmadı.

XI.

Garipsi huylar edindim nicedir
Garipsi duygular edindim.
Artık iyice tükenen
Bir ölü umuttan mıdır
Gittikçe yoğunlaşan bu yaşlı
Bu yılgın yalnızlıktan mı?
Yoksa eşiklerden sızan
Şu rezil ölüm korkusundan mı?
Söndürüp her gece ışıklarımı
-Yalancı bir aydınlığı siler gibi-
İncecik bir mum yakıyorum.

Ömrüme benzetip sonra alevini
-Karanlığı ağır basan o titrek
O gölgesi korkular saçan ışığını-
Ömrüme benzetip inceden inceye
Eriyen mumu
Bakıyorum... Bakıyorum..

Bir ölüm düşlüyorum, başımda
Başımda o mavi erkeğim
Bir ölüm... geniş odalarda pembe
Devinirken mutluluk
Uykulara varır gibi usul usul
Usul usul susuyor yüreğim.
Sol yanımda kızım benim
Benim eski benim çocuk güzelliğim.
Sağ yanımda gülüşü bir ilkyaz yeli
-Öyle hafif, öyle serin-
Yiğit oğlum yağız oğlum...

Kırıp camları bağırsam
Bağırsam diyorum avaz avaz:
Bir ölüm düşlüyorum ey insanlar
Bir ölüm...
Ölümüm evlere yas.

Eriyip bitiyor mum
Bitiyor birden bütün düşlerim
Acımasız gerçeğime çıplak
Çırılçıplak dönüyorum.

İnsan düşüncesinden
Hızlı araç yoktur diyen
Öğretmenim... öğretmenim...
Garipsi huylar edindim nicedir
Garipsi duygular edindim.

Sonsöz Yerine

XII.

Ürkek adımlarıyla uğrun usul
Gelip sıralı sırasız
Karanlık kıyılarımda duran çocuk..
Örseli duyarlığımdan kalın örtüleri
-Kaba örtüleri, kara örtüleri-
Kaldıran çocuk.. kaldıran çocuk..
Herkesin gerçeği kendine biricik
Bir beni söyletip de böyle kısacık
Bu yağma yürek, bu talan sevgi
Bu ucuz ten pazarını
Yazdığını sanan çocuk.
Herkesin gerçeği kendine acı
Herkesin acısı kendine biricik.

SİNEMA KAPILARI

"Çocuklar büyükler gibi konuşur sefaletten"
Edip Cansever

Başlarken / Hep Aynı (İç) Görüntü

I.

Güven içinde olduğumu bilmem hiç
Sevildiğimi, önem verildiğimi
Benim başkalarını aradığım gibi
Arandığımı bilmem..

Dünyanın bütün suçlarını işlemiş
Bütün yanlışlarını ben yapmışım gibi
Yaptığım her işten tedirgin oluyorum.
İçimde sürekli bir horlanma korkusu
Bir kekeme tutukluğu ürkek dilimde
En iyi bildiğim konuda bile
Çekine çekine konuşuyorum.

Çekilip sonra kabuğuna küskünlüğün
Kendime düşlerden sığınaklar kuruyorum
Kırık dökük izleriyle hayatın.
Usul sesli içe değen incecik
Bir şarkı büyütüyorum, ömrüme benzeyen..
Sabah kadar uçuk, akşam kadar acı
Rengi dört mevsimin uyumsuz karışımı
Acemi bir şarkı.

Umuda ve gerçeğe böyle katlanıyorum.

II.

Bir biletle günün
En güzeli iki saatini satın alıyorum
Neden girmeyeyim ki?
Baba korkusu yok, usta korkusu yok
Annemin zayıf elleri, ölü gözleri
Kardeşlerimin sıska cılız gövdeleri yok.
Yoksulluk yok, acı yok;
Olsa da öyle kısa sürüyor ki
Dışardaki kötülükler içerde..

Düşlerimi satın alıyorum, yalnızlığımı
İçimde umudun kırık aynaları
Yüreğim bunalıyor gerçeğin gergefinde;
Bir biletle bırakıp gökyüzünü kapıda
Kırık tahta koltuklarda, hüzünlü
Alacakaranlığımı yaşıyorum.
Neden girmeyeyim ki
Günlerce, günlerce avunuyorum.

III.

Bir kadın topuklarından soyunmaya başlıyor
Kalçalarını açıyor sonra omuzlarını.
Gözleri iklimini bilmediğim bir ülke
Saçları dağ suları sırtının düzlüğünde;
Akıyor kıvranıyor dönüyor yanarak
Elleri en olmadık yerlerine değiyor.

Binlerce tel geriliyor, görünmez ince
Sinir uçlarımdan, can damarlarımdan
Binlerce ince telde geriliyor terli gövdem.
Değmeden tanımadan tadını çıplaklığın
Karanlık bir dehlizde, kamçılanmış
Bir tanımsız heyecanı yaşıyorum.

Bir çift göz büyüyor karşımdaki perdede
Bir çift dudak, bir çift göğüs, bir çift..
Büyüyor büyüyor ve
En yorgun yerinde uykularımın
-En tedirgin en dağınık-
Gelip yatağıma giriyor.

Bilmediğim odalarda, aydınlık mavi
Göğsü üzüm salkımı, ağzı kuş yuvası
Bir kadın... gövdesi gövdemin
Gülüşü sevincimin çıplak aynası;
Eğilip en ayıp yerleri ile
Beni öpüyor, beni seviyor, beni tüketiyor.

Seyrederken kanattığım dudaklarımdan
Düşlerimde yeniden, yeniden kan geliyor.

IV.

Dünya sinema perdesi değil ki..
Düşlerin de bir sınırı olmalı
İnsanın gerçeği ile çevrili.

D ö n ü y o r u m . .

İçimde incinmiş bir çocuk ağıdı
Avuç avuç cam kırıkları gözbebeklerimde
Düşmemek için kendime tutunuyorum.

V.

Kimselerin vakit ayırmadığı biriyim
Biliyorum.
Sıradan bir alışkanlık, körleşmiş
Bir küçücük ayrıntıyım
Biliyorum.
(Bir sigaranın tutuluşu örneğin
İçilişi ve sonra atılışı)
Öfkem biraz da bu benim
Ya siz biliyor musunuz?
Saygısızsam, saldırgansam, acımasız
İlgisizlik besliyor kötü yanlarımı
Ya siz biliyor musunuz?

VI.

Yakıştırarak giyindiğim hiçbir şeyim yok
Öyle tiksiniyorum ki üstümdeki giysilerden
Gücüm yetse inan, becerebilsem
Tenimi bile soyunurum yüreğimden.

VII.

Hayatın güzelliklerini esirgediği
Bir sokağın arka tarafıdır ömrüm
Gücenik, kirli, karanlık..
Yaşar bir ölü yalnızlığı kendince
O duyarsız kalabalıklardan artık..

...
Binlerce
Binlerce bıçak ağzı keskinliğinde
-Yokluk ezikliğinde, onur sessizliğinde-
Umarsız, pusatsız bir üryan öfke
Ayrıkotları gibi yayılıyor yüreğime.
Binlerce umut oku gözbebeklerimde
Dünya bir düş kırıklığına dönüyor
Aklımın ufuksuz sularında;
Bir örümcek ağına bir baş dönmesine
İvmesi
İvmesi yokluğun istek hızında..

Zayıf yerlerim kanıyor damar damar
-Yalnız yerlerim, güçsüz yerlerim-
İçimde o çözümsüz kördüğümü hayatın
Günler acılarıma beşik oluyor
Geceler kinimin kara ninnisi
Büyüdükçe büyüyor çocuk korkularım..

Dışına taşamamış bir öfke seli
Bir isyan içimde bir dövüşme isteği
Çıkıp sinemaya gidiyorum;
Bir insanın kaderler değiştirdiği filmlere...

Adıma dövüşüyor bütün kahramanlarım.

VIII.

Bize benzer insan görüntüleriyle
-Bize benzemez-
O çizilen dünya var mı gerçekten?

IX.

Evlerin geçim derdi yoktu
Gittiğim filmlerin çoğunda
Erkeklerin iş derdi..
Kadınlar rahat mı rahat
Bütün ilişkilerinde
Sevmek tek sorunlarıydı
Güzellik bir de.
Varlığın güvenli korunaklarında
Çocuklar büyüyordu dünyadan uzak
Çalışmadan, dövülmeden..
Gittiğim filmlerin çoğunda
Yalnız da olsan, arkasız da
Haklı olmak kazanmaya yetiyordu
O dengesiz kavgalarda.

Ve dışarda, yaşayıp bildiğimiz
Acının ekseninde bir hayat
Bütün görüntüleri bir bir örtüyordu.

X.

Varlık güçmüş
Varlık güven, varlık güzellik
Hayatın bütün yüzlerinde gördüm bunu
Sinema kapıları başta.
İmrendim... içlendim.. incindim...

Katlandım sonra simsiyah kapanıp
-Okları içine dönük bir kirpi gibi-
Kapanıp simsiyah yalnızlığıma.

Sustum..

Ki incecik bir hüzündü yüzüm
Yakıştı yaşadığıma, yaşamadığıma.

XI.

Benim dünyayı sevmem için
Dünya beni sevmeli.
Tertemiz giysilerim olmalı
Ütülü, ince, yakışan.
Bir kızı sevmeliyim dupduru
Yağmur mavisi, bulut buğusu
Gökyüzü gibi sakin
Gülmeli gözlerinin içi
En acılı günlerimde bile
Tutup yalnızlığımdan
Bana güvenmeli;
Kaşlarını yıkmadan sevmeli beni.

Benim dünyayı sevmem için
Dünya beni sevmeli.
Çocuk düşlerimi ezen evler değil
Sevgiler olmalı oda oda
Mutluluğu gülüşlerle köpüren.
Babam utanmamalı benden
Annem ezik durmamalı
Ufacık bir isteğimle buruk.
Bir işim olmalı, bir güvencem
El ellerinde hoyrat/
Ev içlerinde
Kanayıp gitmemeli çocuk ömrüm.

Benim dünyayı sevmem için
Dünya beni sevmeli
Dünya beni sevmeli.

ŞİİR AĞRISI

Beynimdeki karasu başımdaki sancı
Dilime dolanan bu tanıdık suskunluk
Günlerdir çektiğim dinmeyen gizli acı.

Yerli yersiz alnıma düşen dalgın kırışık
Rengi yüzüme vuran içimdeki acı su
Görüntüsü gözlerimde uçuşan karışıklık.

Akşam alacasına yakıştırdığım hüzün
Yüreğimin dalında kanayan körpe çiçek
Yangın yerlerine izi düşen yaslı yüzüm.

Adını bildiğim gurbet o bitmeyen ayrılık
Karanlığın ağlarına takılan gönül kuşum
Taşımakla gönendiğim içimdeki ağırlık.

Diline sınırlar konulan yasak ülkem
Yaşadığım korku en özgür yanım benim
Karanlık kapılara vuran ışıklı türküm

Kendi su yolunda akan küçücük suyum
Durmadan yüreğimi kanatan ince sızı
İçinde yanardağlar devinen durgunluğum

Ve bir duyarsız günün en olmadık yerinde
Bir gülün dikeninde bir gecenin koynunda
Dilimden sesime kayan yangın yalazım.

Sözcük sözcük dökülen ölü duygularım benim
Yine yarım yine güdük kalan öksüz çocuklarım
Benim acılarda boyveren can çiçeklerim.

KOŞARADIM

I

KAYBOLDU YÜREKLERİMİZ

BEN ŞİİR YAZMAZSAM

Gece, yalnızlığımıza çekilen gök-perdeyse
Şiir içerdeki aydınlığımızdır.

Ben şiir yazmazsam
Yitirir dilini içimdeki çocuk
Dünya bir mahzun olur
Çıkarır giysilerini sözün teninden
İmge denilen o gül yüzlü konuk
Nesneler kendince görünür.

Gökyüzü mavisini vermez
Göğsündeki buluta
Kirlenir yağmurun rengi
Yağmaz ben yazmazsam
Yar saçı kadar ince
Bir rüzgârla öpüşerek
Bulutlar üstümüze.

Bir kulak çınlaması
Bir kirpik kırılması
Ömürler veren anlık bir düşle
Üzgün ve güleç
Buluşmaz her akşam
Dışardaki dünya ile
İçerdeki adam
Ben yazmazsam.

Gelin çeyizi gibi
İşleyip duygularını
İnce güzellikler içinde
Söyleyemez sevgisini kimse
Yazmazsam ben
Gözleri bayram o gönül üzüncüne
Şiirler okunmaz sitemli
Titrek bir sesle
Durup yüreğinin kıyılarında.

Bir sonsuz yalnızlık içinde
Üşür ölülerimiz mezarlarında
Sevgiyle anılmamaktan
Ben yazmazsam
Unutur insanlar, şikayet edip
Unutulmaktan
Her yeni günle giden birini daha
Yükleyip kusurlarını
Zamana ve hayata.

Akşamı göğüsleyemez o yalnız
İncinir evlerin gölgelerinde
Evine boş dönen baba
Anne dağılır, odalara yılgın
Ben yazmazsam
Akıtıp acılarını ince bir türküye
Katlanma gücü bulamaz hiçbiri
Geniş bir yürek
Ve engin bir dirençle
Kavrayıp hayatı iliklerine dek.

Ve ben şiir yazmazsam
Çoğalmaz nar taneleri gibi
Görüntülerin güzelliği
Çocukluktan çıkar çıkmaz
Yaşlanır insanlar
Sevgi bile yük olur acemi yüreklere
Bir sorular yığını olarak
Kavranmamış kalır dünya.

KAYBOLDU YÜREKLERİMİZ

Yanlış aynalara yöneldik görünmek için
Göstermek için birşeyleri unutmak için
Olmayan birşeyleri olan birşeyleri..
En zayıf yanımızda bulvar tuzakları
Öyle bir süsledik ki bedenlerimizi
-Evlerimizi, eksiklerimizi-
Bakarak birbirimize saklı öykünmelerle
Giysiler takılar boyalar içinde
Kayboldu yüreklerimiz
Ve bir ince düşünce..

KOŞARADIM

Gittikçe yalnızlaşıyorsunuz insan kardeşlerim
Ne bir ortak sevinciniz kaldı sizi çoğaltacak
Ne bir içten dostunuz var acınızı alacak
Unuttunuz nicedir paylaşmanın mutluluğunu;
Toprağı rüzgârı denizi göğü
O her zaman bir insanla anlamlı
Tükenmez bir hazine gibi kendini sunan doğayı
Unuttunuz, gömülüp günlük çıkarların
Ve ucuz korkuların kör kuyularına
Daraldıkça daraldı dünyaya açılan pencereniz.

Fırlayıp ilk ışıklarıyla günün dağınık yataklardan
Koşaradım gidiyorsunuz işinize değişmeyen yollardan.
Kurulmuş saatler gibi günboyu çalışıp tekdüze
Uzayan gölgelerle koşaradım dönüyorsunuz evinize
Ne kadar uzaksa bir felaket sizden o kadar mutlusunuz
Unuttunuz başkalarının acısını duymayı
Küçük çıkarların büyük kurnazları
Alışverişe döndü tüm ilişkileriniz, hesaplı, planlı
Sevgileriniz ayaküstü, ilgileriniz koşaradım
Unuttunuz konuşmayı kendinizi vererek
Düşünmeden bir başka şeyi, içten yalın dürüst
Dışavurmayı duygularınızı
Unuttunuz, neydi bir ince söze yakışan en güzel davranış.

Gittikçe yalnızlaşıyorsunuz insan kardeşlerim
-Ki bu en büyük kötülüktür size-
Yıkanmıyor bir kez olsun yüreğiniz yağmurlarla
Denizler boşuna devinip duruyor bir çarşaf gibi
Gerip ufkunuza mavisini, çiçekler her bahar
Uyanışın türküsünü söylüyor da görmüyorsunuz
Sizin adınıza dünyanın pek çok yerinde
İnsanlar dövüşüyor ellerinde yürekleri birer ülke
Anlamıyorsunuz inançlarını bir kez düşünmüyorsunuz.
Ömrünüzü güzelleştirecek birşey almadan hayattan
Birşeyler bırakmadan ardınızda gelecek adına
Koşaradım tükeniyorsunuz insan kardeşlerim
Koşaradım
Duymadan bir gün olsun dünyayı iliklerinizde..

YÜZÜ YAĞMURA GÖMÜLÜ DÜŞÜM

Duruşun bir ayrılık resmi çiziyor
Akşamın incelen sularına
Susuşun yıkıyor beni en zayıf yerimden
Bilmez miyim içindeki kederi
Yüzü yağmura gömülü düşüm
Böyle buğulu camlarda dalgın
Gözlerin iklimini yitirmiş iki bulut
Bulanıp durur bir uzak rüzgârla
Aykırı mevsimler içinde
Saçların saklar omuzlarındaki yükü..

Dönsen ve öpsem incitmeden
Alnının gücenik ülkesini
Benim ömrümsün sen, onurum, geleceğim..
Gitmek hangi acıyı onarır ki
Bilmez misin çare değil üzüntü.

PARÇALANAN YÜZ

Ey düşlerin mavi dönemi
Temiz soluğum
Kitaplardan alıp alıp dünyalar kurduğum
Henüz iğdiş edilmemiş düşünce
Gün günden koptuğum anılar
-Giderek suçluluk duygusuna dönüşen-
Ne kadar uzaklaştım sizden..
Paranın ve korkunun aynalarında
Parçalanan yüzüm
Bir zamanlar anlamıyla övündüğüm
Umut vermiyor artık görüntün
Yitirmiş eski dirimini
Artık güzel değilsin..

SAVRULUR ANCAK

Sesi dönüp duruyor sigara sisleri içinde
Kısa, çok kısa bir süre, ölgün
Dökülüyor çarpıp tavanına kahvenin.
-Can bunaltan havada bir sıkıntı sağnağı-
Çürümüş dudaklarla, güzelliğini yitirmiş
Konuşuyor, kendinin değilmiş gibi sözler
Örselenmiş anıların buruk içtenliğiyle
Haklılık duygusundan bir utanca geçerek:

Gençlikti, bir heyecan bir demdi
Gelip geçti çoktan..
Hangi düşü denesek
Paranın eşiklerinden geçmek gerekiyordu.
Yetmiyordu inanmak kurtarmaya hayatı
Ve korkular gözaltları izlenmeler
Uzaklaştık günden güne
Eski ayak izlerimizden..
Şimdi bir küldür yüreğimiz, tutuşmaz.
Aklımızın ateşe dayanıklı mangalında
Savrulur ancak estikçe rüzgârlar...

Ama neden bilmiyorum, arada bir
Sen geldikçe örneğin
Koltuğunda kitaplar
Bir çift öğrenci görsem
Ya da yollar yollar boyunca
Sızlar ta derinde biryerlerim..
Acısız korkusuz, hepsi de "gerçek"
Doldurduk işte hayatı ne varsa tek tek
Kolay ve rahat bir yığın şeyle
Ama neden, neden hâlâ bilmiyorum
Mutlu değilim...

ANLIYOR MUSUN...

Zaman buldukça uğra
Tek neşem bu benim
Beklemek ve bulmakla yaşadığım
Dili tutulmuş bu şaşkın sevinç.

Eşyalar geri çekiliyor sen gelince
Bir ayrıntı gibi içinde kaybolduğum
Sığ ilişkileri günlerin
Geri çekiliyor, dudaklarıma kadar
Yükselen sıkıntı suları
Tutunup kirpiklerinin ışığına
Mavi bir kıyıya çıkıyorum
Kurtuluyorum boğulmaktan.
Aldığım soluğu duyuyorum, varlığımı
Dünyanın benim için de var olduğunu.
Gülümseyen ve bağışlayan
Bir genişliğe dönüyor içimdeki keder
Dumanı kalkmış karlı bir dağ gibi
Açılıp aydınlanıyorum güneşinle
İnanıyorum yeniden sevgiye ve güzelliğe.
Aralarından ilgisiz geçtiğim insanlar
-Telaşlı, dalgın, uzak-
Daha bir dost görünüyor, daha bir sıcak
İçlerinden biri olduğumu duyuyorum
İyi gözle bakabiliyorum herşeye

Gelişin hayata bağlıyor beni
Anlıyor musun
Zaman yarat ve uğra..

KATLANMA USTALARI

Kirpikleri zamana gömülü binlerce derin yol
Alınlarında hüznün ve onurun yaralı kuşları
Direncin iplerini büküyor suskunluğun iğlerinde
Duvarların gerisinde o katlanma ustaları..

Günler, bıktıran sesiyle bıçaktan keskin
Ağır su damlaları yüreklerin mermerinde
Süzülüp uzaklıkların sıcak bulutlarından
Soğuk ürpermelerle incele incele
Uzayan umutlar ve ayrılıklardır
Tehlikeli dalgınlıklar boyunca..

AYKIRI YAŞAMAK

Geriye dönerek yanıtlıyoruz birbirimizi
Bir destek aranır bir güç alırcasına
Dönerek ikide bir anıların ülkesine..
Alnımızı gererek konuşuyoruz, kaşlarımızı
Bir ince eğimle siper edip bakışlarımıza
Çok iyi bildiğimiz bir duyguyu
-O biraz yenilgiye biraz ezikliğe benzer
Ortak yaşadığımız sızım sızım-
Saklamaya çalışıyoruz birbirimizden.

Uzun uzun susuyoruz sözün kıyılarında
Hangi kapıyı aralasak bir uzaklık esiyor
Hiçbir düşünceyi sonuna dek götüremiyoruz.
-Böyle belirlenmiş sınırlar içinde
Bir iç denetimle, bir dış denetimle
Konuşmak da eski tadını yitirdi-
Düşler kuruyoruz yeniden gelecek üzerine
Kaldırıp kirpiklerimizi ayak uçlarımızdan
Dağlara bakıyoruz, ufuklara, bulutlara
-Ah, o insan yüreğinin değişmeyen tutkusu-

Bir güncel sesle sonra, çirkin ve çiğ
Bir kirli görüntüyle hayata ilişkin
Dönüyoruz gerçeğin o kalın çizgisine..
Yeni yeni yaşamlar kuruyoruz ödünler vererek
Aklımızda yüzlerce geçerli açıklama:
"Yaşamak zorundayız nasılsa, iyidir
Hiç yoktan var olmak" adına
Karşı çıktığımız ne varsa yapıyoruz hepsini.
Bir kan pıhtısı gibi yarada kuruyan
Binlerce uyuşturucu merhemle donuyor kalbimizde
Anılar inançlar incelikler düşler..

DÖKTÜ RENGİNİ SESSİZCE

Eflatun esintiler içinde titredi incecik
Aynı içten kokuyla iki ayrı erguvan.
Birisi bir küçük evin içedönük bahçesinde
Süsledi sevgisini iki pembe avucun
Öbürü bir mezar başında öksüz
    Döktü rengini sessizce.

KÖTÜLÜK SİMGESİ OLARAK KALACAKSINIZ

Ne yapsanız çaresiz
Kendinizden sonraya kalmayacaksınız
Zaman yenecek sizi
O telâşsız bilge, o silahsız güç
Silecek yüzünüzden kibirinizi
Hükmünüz ömrünüzle sınırlı olacak
Öldüğünüz gün unutulacaksınız.
Yıkıntılar kalacak ardınızda yalnız
Yaşarken, korkunun ağır gölgesiyle
Örtüp sakladığınız
Sindirip susturduğunuz
İncinmiş onurlar bunalmış öfkeler
Düşler ve acılardan oluşmuş
Yıkıntılar kalacak..
Babasız çocuklar irkilecek evlerde
Oğulsuz anneler erkeksiz kadınlar,
Açık yaralardan bir ayaz gibi
Geçtikçe adınız acılı konuşmalarda
Soğuk bir ürperti gezinecek
Evlerin camlarında
Mezarlara hapislere uzanan
Yaralı tarihinde bir ince düşüncenin
-Bir güzel ülkenin, o iyi insanların-
Kötülük simgesi olarak kalacaksınız.

DİNGİN BİR ÖFKEYLE

Utanç nice uzak bir duygudur ki
Görülmez bir kez olsun yüzünüzde

Onur eğreti bir giysi gibidir
Durur dökülürcesine üstünüzde

Küçümsemek içinize oturmuş
Bir yılan zehiri her sözünüzde

Gülmek yüzde kırışıklık korkusu
Hain bir parıltıdır gözünüzde

Yalan ki döne döne düştüğünüz
Bir bataklıktır büyür özünüzde

Güneş bile mevsimlik bir modadır
O yaz yanığı kara teninizde

Dünya bir yaşlı çocuktur horladığınız
Güler birgün tüm birikimiyle elimizde.

İKRAR

İnsan aklı ne kadar suçluysa
Sayın yargıç
Yeni dillenen bir çocuk merakıyla
Sorular sorarken hayata
İnatçı, yalın, yerinde
O kadar suçluyum ben de..
Ve duyguları insanın
İçinde ömrümüzün çırpına çırpına
Akıp gittiği o bin kollu ırmak
Ne kadar yanlışsa kendi yatağında
Yanlışım ben de o kadar
Sayın yargıç
Hayatın değil
    Sizin önünüzde.

BİR GÜÇ SİMGESİNİN YETERSİZ TANIMLAMASI

Çın çın ötüyor sesi
Değişmeyen tonuyla
    -Zaman bozuk bir plak gibi
     Aynı mevsime takıldı-
Yüksekten ve rahat konuşuyor
Gücünün güvenciyle
Yanlış yapmak kaygısı yok
-Her dediği doğrudur
O yerdeki insanın!-

Bir korkudan sözediyor durmadan
Görünmeyen bitmeyen
Bir bilinmez tehlikeden
Ne idüğü belirsiz
Sayrı bir ruhun sayıklamasını andıran
Ucuz ve çoğul bir onayla -esrik-
Sorular soruyor kendini doğrulayan
Yine kendi yanıtladığı.
Sesler çığlıklar içinde
Bir ucu zehir yeşili
Yarısı korku sarısı
Oynayıp duruyor dudakları
Elleri kolları ve bedeniyle
Bir gölge oyununu anımsatıyor.
-Mekan ölü bir fotoğraf gibi
Aynı kirli görüntüde dondu-
Şaşarak bakıyorum, öfkeyle
İsyanla, acıyarak..
İnansa -diyorum- kendine
Olsa biraz saygısı, korkmasa
'Haklıyım' der mi bunca sık
Dil sürçmeleriyle ve ısrarla
Bağırarak ortalarda..

DAR ODADA ÖMÜRLER

İnceltilmiş bir yüzle konuşuruz ölçerek her sözümüzü
Yanlış anlaşılmak kaygısıyla tedirgin ve sürekli tetikte
Adımızdan bir duvarın ardına saklayıp yalnızlığımızı
Saygılı bir sesle selamlarız her sabah birbirimizi
Ah biz memurlar, bürolara tıkılmış insan konserveleri
Özü gitmiş ömürler, ölü alışkanlıkların tutsakları.

Daracık bir cam düşer payımıza görüntüsü hiç değişmeyen
Gökyüzü bir sisli göldür mavisi bulutların koynunda
Nazlı bir gelin gibi süzülür günboyu dışarda.
Kibrit kutusu odalarda bunalmış ve yılgın
İmrenerek seyrederiz o kıyısız ülkesini özgürlüğün
Birbirine benzeyen solgun düşlerle içedönük ve yorgun.

Dosyalardan sinmiştir ruhumuza bu ekşimiş küf kokusu
Gövdemiz masamızın şeklini almıştır, köşeli ve alçak
En çok dirsek yerleri eskir giysilerimizin.
Aldığımız emrin tonunda sesleniriz bir altımızdakine:
-Ümit hanım, yaşamak dosyasını getirin bana
Sevgi sözcüğü çizili bir yazı olacaktı içinde hani
Yeri yoktur diye memuriyetin dilinde
Arşive kaldırılmıştı bir Eylül gününde.

Saate bakarız durmadan kör bir hareketle bilinçsiz ve bıkkın
Sevilmeyen bir konuk gibi zaman oturur bileklerimizde
Gitmeyi bilmez bir türlü hantal gövdesiyle gün.
Konuşmaya başlarız sıkıntıdan, ilgisiz kopuk rastgele
Bir avuç ölü sözü uzun uzun çiğneyip dururuz ağzımızda;
Hayat pahalılığı, ev işleri, yeni alınan giysiler
Hükümetin gidişi, akşamki konuklar, yemek türleri
Yaramazlıkları çocukların, televizyondaki film..
-Evlendik evleneli şekerim, okuyamıyorum
Zaman kalmıyor ki işten, hem kitaplar da çok pahalı..
Bozuk bir plak gibi günlerin bu tekdüze tekrarında
Büyürken ömrümüzün güneşe çıkmamış boşlukları
Öldüğünü duyarız acıyla içimizde biryerlerde
Yaşama sevinci veren o eski, o ince duyguların.

Ve akşam al atlı bir şehzade gibi gelir
Düştür kurtuluştur sokaktır sevinçtir..
Yollar yürüyüşümüzden tanır bizi, kekeme ve aceleci
Çarşılar camlara düşen ezik bakışlarımızdan.
Rüzgârdan ve günışığından kamaşır gözlerimiz
Giysilerimiz ele verir kimliğimizi, yıpranmış ve temiz.
Aklımızda borçlardan ve ihtiyaçlardan sıralı yüzlerce soru
Katılmadığımız bir şarkı gibi gün biterken eşiklerde
Evler sıkıntımızın sürdüğü bir başka memuriyettir.

HAZIR YAŞAMAK

Ne çıkar unuttuysak konuşmayı
İnsan ilişkilerinin incelikli diliyle
Tanımayı öğrendik ya birbirimizi
Uzaktan uzağa
Kullandığımız eşyalar
Ve davranışlarımız üzerine
Yorumlar yaparak kendimizce.
Kol saatimizin kordonundan örneğin
Kolyemizin taşından, giysimizin dikişinden
Çıkarıyoruz ya kişilik yapımızı
Sigara içişimizden, çatal tutuşumuzdan..
Ne çıkar bir yararı yoksa da
Gün günden soframızdan eksilen
Sevgilerin sürmesine
Ve doğmasına ince dostlukların
Öğrendik nasılsa yaşamayı
Eşyaların sultasında soğuk
Bir kendini beğinmişlik içinde
İlgisiz kişiliksiz içtenliksiz..
Bir katkısı yoksa da mutluluğumuza
Biliyoruz ya artık
Hayata ilişkin pek çok şeyi
Bir anlam katmadan kendimizce
Bir çaba harcamadan
Kolayından, hazır, ezbere..

KONUŞ ÇOCUĞUM

Yüzünü ufkuma tut çocuğum
Ben buradan gideceğim
Yüreğim kaldırmıyor artık bu yükü
Evler ağırlığımı taşımıyor
Yılların ağından toplayıp düşlerimi
Ömrümü bir su gibi yollara dökeceğim.
Kimseler anlamak istemeyecek biliyorum
Bunalmış bulutların bu sırasız sağnağını
Bir sen varsın güvenebileceğim
Bilen anlayan bağışlayan
Gökyüzü kadar engin
Elini alnıma koy çocuğum.

Yıllardır yankısız aynalara
Düşmekten aşındı yüzümün çizgileri
Sesim yitirdi sevincini
Örselendi dilimin inceliği
Yanlış yüreklere söz düşürmekten.
Odalar odalar odalar..
Emdi ömrümün ışığını, köreltti
Tedirgin bir gölgeye dönderdi beni
Yüzünü yolumu tut çocuğum
Ben buradan gideceğim
Dağıtsın sesinin duru rüzgârı
Dünyayı daraltan bu yapışkan sisi
Üfle soluğunu yüreğime
Konuş çocuğum.

Susan bir türküyüm nicedir
Evler çarşılar içinde
Duruşum gurbet yürüşüm el
Gülüşüm hayat kırgını, kapalı, yarım
Kederim uzak insanlara..
Yaşamak bu iğdiş göklerde buruşuk
Yağmuru alınmış bir güz bulutu
Al, rüzgârının mavi kanatlarına
Beni ülkene götür çocuğum.

II
SEVGİ SÖZLERİ

Gökyüzü açık da olsa kapalı da
Insan sevmedikçe onu göremez
P. Eluard

Yüzünü uzak tut biraz
Dünya geçiyor olanca görkemiyle
Göremiyorum.

Yüzünü yakın tut biraz
Dünya geçiyor olanca görkemiyle
Tat alamıyorum.

UNUTUR MUYUM..

Unutur muyum, unutur muyum
Yüreğimin ince tülbentlerinden
Titreyerek süzdüğüm o büyülü rüzgârı,
O mayıs göğünü, ilkyaz parkını,
Hüznü bile gülümseyen bir güle çeviren
O lekesiz çocuk güzelliğini
Unutur muyum.

Yapraklarda ışık dallarda esinti
Gibi inceden gezinip insanlar içinde,
Dünyanın en güzel dilinde en güzel söze dönen
O bilge düşünceyi, körpe duyarlığı
O konuşan usul dalgınlığı
Unutur muyum
Yaşamın eksiğini şiirle gösteren..

İlkyazların ve parkların bile
Yumuşatıp güzelleştiremediği
Ezilmiş kadınlara takılıp kirpikleriyle
Üzgün ve öfkeli:
"Yarım kalmış bir şiir bunlardan tamdır"
Diyen o yaz buğusu kızı, içli türküyü
Unutur muyum, unutur muyum..

ÇAĞIRAN ÇİZGİ

Süzme bal kıvamında, akarsu arılığında, yağmur duruluğunda, yıkanmış ten kokusunda, taze toprak diriliğinde, ilkyaz yeli serinliğinde, yaz güneşi yakıcılığında, köpüren süt uçuculuğunda, düş tadında, gülüş aydınlığında, gece gizeminde iç sızısında, umut yoğunluğunda, içtenlik inceliğinde, bıçak keskinliğinde, güvercin uçuşunda, yıldız uzaklığında, dokunuş yakınlığında... ne varsa kısaca, insan yüreğine heyecan veren ve o denli kısa olan; öylesine alıp götüren bir ışık çizgisisin, belli belirsiz, bir görüp bir yitirdiğim; bu kara günlerimin ortasına çiy taneleri gibi serin, düşüp düşüp uçuveren, gerçeğin can bunaltan sarı sıcağıyla..

Katlansam kalbim, uysam aklım dayanmıyor bu çizginin çağrısına..

ÇOK DEĞİL Kİ

Yüreğimde büyüttüğüm gül güneşe çıkamaz
Yüreğim o gülü büyütmezse ışıyamaz.

Günüm seninle başlasın istemiştim
Çok değil ki..
Bir içten gülüşünle ışısın gecem
Uzun suskunlukların dilsiziydim
Sesin aksın istemiştim dupduru
Dağ suları gibi serin
Yüreğimin ölü topraklarına.
Kirpiklerin gölgelesin yüzümü
Gözlerin ömrümün göğü olsun
Demiştim, çok değil ki.

Bir uzun yürüyüş düşlemiştim
Avuçlarının ince çizgilerinde
Öperek ürkek gülümsemeni usulca.
Dünya tepeden tırnağa dek sen
Buğulansın istemiştim ılık nefesinle
İçimin buzlu camları.
Rüzgârda titreyen dallar misali
-Bilsen unutmuşum nicedir-
Ürpersin tüylerim tel tel her değdikçe
Savrulan saçların solgun tenime.
Çok değil ki, kırılsın acının ayazı
Mutsuzluk dinsin biraz demiştim.

Bin uzun güz geçmişti bin uzun hüzün
Sevgi denilen o ilkyazın üzerinden
Yaşamak eski sevincini çoktan yitirmişti.
Düşsün istemiştim yüzünün sabahından
Ömrümün akşamına bir düş inceliğinde
Öpüşün, dudağında çiçeklenen çiy taneleri.
Çok değil ki, çok değil ki diz çöküp
Göğsünün köpüren pınarlarından
İçeyim istemiştim hayatın can suyunu
Ağzının pembe ufuklarında soluklanarak.
Bir dem barışık olsun can ile ten demiştim
Bir dem iliklerimde duyayım yaşamayı
Uyumun mutluluğunu sende bularak.

ADINLA YER DEĞİŞTİRİYOR

En ince yerinde sözün, en içten
Gülüyorsun ya hani köpük köpük
Binlerce pencere açılıyor içime
Her camında bin altın güneş esen.
İplikince bir ışık yağmuruyla
Yıkanıyor yüreğimin el değmemiş yerleri
Bir ilkyaz göğü gibi sen öyle uzak
Güzellikler içinde dupduru gülümsedikçe.

Aklım dil vermez düşüncelerin
Umarsız ufuklarını okşayıp geçiyor
Doluyor iç denizlerime, unutulmuş,
Duyguların büyülü rüzgârları;
Sularım yüzünü yansıtmaktan mutlu
Ürperiyor sesinin tirteşimleriyle.
Adınla yer değiştiriyor içimdeki keder
Daha bir seviyorum yaşadığım günü.

Ey sabahın sevinci mutluluğun imgesi
Solgun umutlarıma düşen taze çiy tanesi...
Eksilmesin ömrümün saklı sularından
O düş inceliğinde öpüş içtenliğinde
Gülüşünün yüzünde gümüşlenen aylası.
Sevgisiz mevsimsiz bir donuk zaman içinde
Aldığım tek soluk yaşadığım an oldun
Seninle anlam buldu nesneleri dünyamın.

KAR YAĞIYOR YÜZÜME
O GÜNDEN BUGÜNE

Kar yağarken öptüm dudaklarını
Dudaklarını mı bulut aklığını mı?
Yoksa bir sevginin incecik
Gülümseyen yumuşaklığını mı?
Öptüm kar yağarken, yüreğinin
Yüzüme dökülen tüy hafifliğini...

O DÜŞ GECESİNDEN

Sesin sesime karıştı, eridi
Doyumun en esrik noktasında titrek
Tenin sindi tenime
Soyulmuş söğüt dalı
Su basmış çimen kokusunda
Kanat vurdu kanımdan sevginin can kuşu
Devindi bir zaman gözlerinin göğünde
Yorulup kondukça ince kıvrımlarına
Mutluluğa yumuldu her sefer kipriklerin.
Aynasında uyumun gülümseyen aylası
Süzgün uykularda rahat
Kayboldu güzel yüzün kalbimin derininde
Ilık nefesini alıp verdim günlerce
Kimseler görmedi ağzımda açan gülü.
Sevinç mi hüzün mü seçemediğim
Tanımsız duyguların tadıyla
-Eğri hançerler gibi içimde gezinen-
Şimdi binlerce imge o düş gecesinden
Hepsi seni çağrıştırıp
Hepsi seni biçimleyen..

EKSİLMESİN İMGEN

Bana verdiğin mutluluğu
Paylaşacak kimsem yok
Sevincimi içimde
Ve yalnız taşıyorum.
(Biliyorsun ya
Susarak yaşamak zorundayım seni)
Bu yüzden gecelere ve sözcüklere
Bölüyorum ağırlığını
Yüzünü gözbebeklerime çiziyorum
Kırık kalemleriyle kirpiklerimin
Baktığım her yerde seni göreyim
Ve eksilmesin diye imgen
Uykularımda bile
Ömrümün evinden
Sır vermez derininden kalbimin.

RÜZGÂRINI ÖZLÜYORUM

Bırakıp gittiğin zaman
Dünya terkediyor beni
Bir garip duyguyla öyle
Yapayalnız kalıyorum
Kısa sürüyor verdiğin esenlik
Kuşkular ikircikler içinde
Başlıyor bekleyişin işkencesi
Hiçbir yere sığamıyorum
Hele bir de uzadı mı arayışın
Unutulmak korkusuyla tedirgin
Tükeniyor kalbimin direnci
Aykırı sularda bungun
Bir çürük tekne gibi
Rüzgârını özlüyorum.

EĞME KİRPİKLERİNİ

Eğme kirpiklerini gönlüm dolaşıyor
Dilime garipsi bir tutukluk yapışıyor
Gözlerim susuyor yüzünde göz göz
Başımda bir koca kent uğultusu
Eğme kirpiklerini ayrılık yaklaşıyor

Durup dururken eriyor yakınlığın
Araya bilmediğim yollar düşüyor
Ipıslak dönüyorum bir uzun dalgınlıktan
Soluk soluğayım soğuk odalarda
Eğme kirpiklerini yüreğim üşüyor.

Gözlerimde salkımsaçak turna bulutları
İçimden incecik türküler geçiyor
Uzak yalnızlığımda beni bulacaklar
Beni ışıtacaklar kesme aydınlığını
Eğme kirpiklerini gözlerin geçiyor

Bir ikindi serinliği kaldı elimizde
O bitmez bildiğimiz günler bitiyor
Şu sıralı kirpik izi yüzünde tel tel
Şu incecik gölgeler akşamın ucudur
Eğ ki kirpiklerini ayrılık başlıyor.

TIRNAKLARIMI YİYORUM

Tam da akşam üzeri gidiyorsun alıp aklımın aydınlığını batan günle birlikte, ince hüzünler içinde alacakaranlığını eliyorsun yüreğime susan göğün. Gölgelerin uzanıp uzanıp korkular içinde yalnızlığı öptüğü bu öksüz saatlerde; tam da özenle kurup sakladığım o en güzel sözü söyleyecekken gidiyorsun. Yaşanmış ve yaşanmamış ne varsa sana ilişkin, dünya kadar bir yumruk olup oturuyor boğazıma. Sıcakla soğuğun aykırı yol ağzında; hevesle düşkırıklığının, bekleyişle bitişin birbirini yediği karmakarışık duygular içinde kaskatı kalıyorum. Işıkları yanıyor bir bir dışı karanlığa batan evlerin. Geçerek bırakılmışlığımın başucundan telaşlı adımlarla usul usul eksiliyor sokaklar. Günüm kördüğüm oluyor. Geceyi çözemiyorum. Ayışığı gümüş bir hançere dönüşüyor karanlığın elinde, çizip çizip kanatıyor anıların suskun yüzünü. Buz gibi sular sızıyor ürpertiler içinde tenimden hücrelerime. Acılaştıkça acılaşıyor ayrılık. Tırnaklarımı yiyorum.

TUTUŞMAK ÜZERE YENİDEN

Sızıyor sessizce kendi derinine
Çıkışını bulamayan sular.
İnsan aynı türküyü aynı içtenlikle
Söyleyemiyor ki uzun zaman
Böyle karşılıksız yankısız
Değişiyor usul usul eski duygular.
Biliyor musun kalbim artık
Bir kuş gibi çırpınarak pencere önlerinde
Titrek kanatlarıyla umudun
Düşmüyor bekleyişin hayal camlarına
Gelmene yakın saatlerde.
Hayat dolduruyor her boşluğu kendince
Bir başka başlangıçla
Tutuşmak üzere yeniden
Pembe üflemeleriyle bir ince soluğun
Soğuyor acılar bile..

DOKUNUR MUYUM..

Dönsem geriye birgün geçerek kendimi
Kendimi, seni ve bir ömrün
Unutuşlarla örtülü uzak yollarını,
Bir akşam sularda bulur muyum yankını..
Ağaçlar gölgeler içinde bir park eskisinde
Elenirken güneş üstüme inceden
Uzansam, rüzgâra takılmış bulutuna
Dokunur muyum?

YÜZÜM İÇİME DÖNÜK

1/ bir iç çekiş kadar sürdü

Seni, sıkıntılarımın bulanık
İçbükey aynalarına yüreğimle çizdim
Öyle yalnızdım ki..
İpek teli gibi bir hüzün ağıyordu
Turuncu atlasından göğün
Akşamın ve anıların kıyılarına
    Oturup
Adına bu küçücük şiirleri yazdım.

Sen ey umudumun uçuk sevgilisi
Yanılmış duygularımın yalan çocuğu..
Bir iç çekiş kadar sürdü, bir dalgınlık
Düşlerimin
Düşlerimin o mavimsi ilkyaz mutluluğu.

2/ gözlerin düşer aklıma

Yüreğim yalnızlıktan üşüdükçe
Bu ağır yükten bu iç çöküntüden
Üşüyüp yorgun düştükçe yüreğim
Kendime görünmez sıkıntılar büyütürüm.
Ne senin o dilsiz uzaklığın
Ne benim bu rezil gerçeğim
Bir çift kanat kesilir gövdem
Çıkar gelirim; esmerliğine senin
Günışığı giyinmiş o sıcacık tenine.
Akşam yüzüme yüzüm sulara
Bir korku gölgesi gibi vurdukça
Düşlerine sığınırım senin, aydınlık
Anılarına..
Gözlerin düşer aklıma, kirpiklerin
Saçların, avuçlarıma
Alırım, tel tel sarınır
Isınır avunurum...

3/ şimdi sen gelsen

Şimdi sen gelsen
Dağ suları gibi incecik
Kırılıp dökülen
Uçarı gülüşünle sen
-Hep öyle hayata barışık-
Çıkıp gelsen..

O bengi sularda ben
-O serin, o gökçe mavilerde-
Şu büyük kent yorgunu
Örseli, kırgın
Lime lime yüreğimi
Dinlendirsem..

Bir daha hiç mi hiç
Gitmesen...

4/ bir mutlu yanılsama

Ya dünya seninle dolu
Ya ben
Bir mutlu yanılsama ki bu
Gün boyu gözlerimden
Eksilmeyen

Ne yana çevirsem başımı
Ne yana dönsem, her seferinde
İncecik bir dal
Boyuna benzeyen
Ayrılır usulcacık yüreğimden.

5/ yaşamak isterdim

Hayatı engin bir gülümsemeyle
Karşılamak isterdim.
Yüreğim sevmenin ufuk çizgisinde hayran
O biraz olgunluğu, biraz da mutluluğu
Andıran bir geniş gülümsemeyle.

Hayatı seninle yaşamak isterdim.

Bir acının izini sürdüm durmadan
Aydınlık bir gelecek adına.
Geçmişte kalanı kitaplardan aldım
Yaşadığımı koydum üstüne
Hayatı bir yoğun acıda kavradım

Seni acılardan uzak isterdim.

III
RAHAT DEĞİLİZ

BİR ÖZLEMİN İZDÜŞÜMÜ

Eğri çizgiler dalgın
İki kaşım üzerinde
İki kaşım üzerinde bir ağrı
Gözlerim yanıyor günlerdir
Gözlerimde bir yangın.

Bir yanım gündelik şeyler
Evdir ekmektir
Yaşadığım kaskatı;
Bir yanım olmadık türküler söyler
Yoldur özlemdir
Benim en güzel düşlerim
İçimde kaldı.

Biryerlerim eksiliyor günlerdir
Biryerlerim eriyor
Günlerdir başımda bir esrik bulut
Ben süt mavilerde umarken günü
Aykırı sularda akşam oluyor.

RAHAT DEĞİLİZ

En güzel çağrılara
Olumsuz bir yanıtız.
Aykırı gitmeseniz
İstemez miyiz?

İçimiz ikircikli
İnce ayrıntılarda.
Yakınız diyorsunuz
Ya şu uzaklık arada?

Geliriz yine de
Ara sıra, incelik
Tedirgin konuşmalarda
Bir sıkıntı incecik.

Gözümüz kapılarda
Kaldıkça daralır içimiz.
Gitsek kırarız korkusu
Kalsak rahat değiliz.

KİRACILIK ÜZERİNE İLENMELER

I.

Güvence deyince ben
Önce ev derim amca.
İşten önce işten sonra
Güvence bir sıcak yuva
Olmalı değil mi amca?
Gün ışır ışımaz düşüyorum yollara
Gün ışır ışımaz günlerdir
Dağılıp sokaklara
Perdesiz pencere avına çıkıyorum.
Bir incecik dal ayrılıyor
Gövdesinden yüreğimin
Dilim her sorduğunda:
-Kiralık mı bura amca?

Evler abanıyor üzerime
Sokaklar kapanıyor
Ardımda sıkıntımın ayak izleri
Her köşebaşı bir umudun
Bitip yeniden başladığı yer oluyor
Boynum tutuluyor inanır mısın
Çevirip başımı durmadan
Bir o yana bir bu yana bakmaktan.

Güvence diyorum da
Evler geçiyor gözlerimden
İşten önce işten sonra
Güvence bir sıcak yuva
Olmalı değil mi amca?

II.

Olmadık sorular soruyorlar
Dayanıp evlerinin kapılarına
Olmadık zorluklar sürüyorlar öne
Saygısızlık akıyor üstlerinden
    Çirkinlik akıyor
Hallerini bir görsen..
Bir garip gülümseme dudak kıyılarında
Eğreti bir küçümseme
Bir böceğe bakar gibi bakıyorlar.

Evi olmak insanı
Böyle küçültür mü
    Söylesen amca?

İşimi soruyorlar, maaşımı
Kaç çocuğum olduğunu, eşimi
Doğduğum yeri inan, yaşımı..
Alıştım bunlara şaşmıyorum ama
Okuduğum gazeteyi soruyorlar
İnandığım düşünceyi
Gelip gidenimi, çok mu diye
Kalıcı konuk istemiyorlar.
Kaçta kalktığımızı soruyorlar
Eve kaçta döndüğümüzü akşamları
Gecelere yat saati koyuyorlar.
Olmadık sorular soruyorlar amca
Olmadık zorluklar sürüyorlar öne.

III.

Bir küçücük kumru kuşu yüreğim
Çırpınır durur çatı pervazlarında
Gölgesi pencere camlarında Leyla
Kanatları kapılara takılır kalır.

Sormak zor geliyor amca
Sormak ağır geliyor.
"Kiralık mı bura" demek
Evim yok, evsizim
Yurtsuz, yuvasız güvencesiz
Güçsüzüm demek gibi geliyor.
En zayıf yanımı verip düşmana
Sonu belli kavgalara girmek
Yenilmek, ta başından
Yenik pazarlıklara
Durmak gibi geliyor.

Çoğu kapıları çalmadan geçiyorum
Çoğu semtlereyse uğramıyor bile yolum.
Aklım maaşıma gidiyor durmadan
Elim cebime..
Dilim varmıyor inan
Korkuyorum sormaya
Nice evin kirasını
Çoğunun da eşiklerinden
Dönüyorum gerisin geri.

Bu değirmen taşı da neyin nesi başımda
Gökyüzünü gözlerimde dönderip duruyor.
Yetmiyor mu gündüzleri çektiğim acı
Bir de uykularıma evler doluyor..

IV.

Evsizlik amca, bir büyük korku
Kanar durur damar damar içimde.

Uyku bulutlarından tomurcuk memelere
Düşen bir çift dudak izi değil öyle
Yağmur gibi yumuşak öpüş gibi sıcak
Bir esrik mutluluk versin yüreğime.

O benim titreyen çıplak tenime
Tüten bacalardan yanan ocaklardan
Savrulan bir oylum özlem ateşi.
Yüreğimin soluk soluk daralıp
Daralıp gittiği bir kıyısız karasu.
Usul gülüşlerime küçük sevinçlerime
O benim akşam telaşlarında
Gölgesi düşlerime düşlerime vuran
Ortalarda kalma korkusu.

Kimi gün bir puslu seher sisidir
Süzülür usulca uykularıma
Kimi gün yorgunluğumun akşam örtüsü
Takılır durur kirpik uçlarıma.

Gölgemi gölgelerinde bırakıp öksüz
Dönerim.. Bir umut, evdir, eşiklerde
Artar acılarım azalacak yerde
İçimde bu süregen korku
Başımda bu kiralık çatı oldukça..

GÜNÜN BİTİŞİNİ SEYREDİYORUM

Alnımı dayayıp camlara
Turuncu bir yangına, ayaklanan anılara
Dayayıp alnımı akşamlara
Günün bitişini seyrediyorum saatlerce
Gözlerimi kırpmadan başımı çevirmeden.
Bir gün-diyorum- kısacık bir gün
Nasıl da benziyor, insanın
Bütün bir ömrüne..

BİR ADAM

Onu ben bir kahvede gördüm
Yüzlerce kahvede, binlerce
İşsiz insanlardan biriydi.

Yeşil masalarda kirli
Dumanlar içinde bir ince düşünce
Gözleri buğulu / camlarda dalgın

Sinmiş silinmiş suskun
İçinde kimbilir hangi güzden
Yaprak dökümü bir gün

Usunda yüzlerce yüz
Sorular sorulara değerek büyür
Elleri yüreğinden tedirgin

Kapılar açıldıkça gözleri yalım
Umuttur çarpar yoksulluğuna
Yüreği ellerinden yorgun.

Dönüşü evler ölüm
Düşleri bir günün eteklerinde
Uzanır gecelere bir adam kırgın.

ÇALIŞAN BİR ANNENİN SABAHI

Küçük Pınar'a hüzünle

Suda halkalar gibi yayıldı
Günboyu yüreğimde yüzü
Ve sözü kulaklarımda kızımın
Üzgün bir gülümsemeyle
Ayrılırken sabah
Söylediği...

-Sen benim akşam sefamsın
Biliyor musun anne...
Güneşle birlikte biten bahçelerde
Böyle her sabah, her sabah yeniden
Yitirip rengini sessizce
Sevincini bir düş gibi gecelerde
Bitecek korkusuyla yaşadığım..

GEÇTİ ÇOCUKLUĞUMUZ

Ayrı sokaklarda oyunlar kurduk
Başka başka çocuklarla.
Belki birbirinden biraz uzakta
Ama aynı coşkularla sorumsuz
Geçti çocukluğumuz.

Anlamı bize uzak
Yasakları yaşadık.
Gündüz gerçeğimiz gece düşümüzdü
O bir türlü geçemediğimiz
Oyunları uykulara taşıdık.

Sonra duygularımızın
Toy kanatlarında bir deli rüzgâr
Uçuverdik ergenliğin göklerinde
Ki başımız üzerinde
Akça yıldızlar.

Aktı bir yamaçtan incecik sular
Adını adımın yanına yazdılar..

UNUT ÇOCUK GÖNLÜM UNUT

Önceleri ne çok özen
İnce giyim şık beden
Gider gelir adım başı
Aynalara düşer insan.

Ya bir pantol ütüsünde
Ya taranmış saç izinde
Taşar dışarı uçarı
Körpe gençlik duyguları

Gözler her genç kızı gizli
Çeker kendi boşluğuna
Deli gençlik akar gönül
Bir sevginin su yolunda.

Yollar çarşılar içinde
Parklar bahçeler içinde
Uçar bir uslanmaz umut
Başı bulutlar içinde

Yaz yağmuru kış güneşi
Öyle çabuk öyle birden
Geçer yıllar geçer zaman
Umutların üzerinden

Solar yine yalnızlıkta
Açan imge çiçekleri
Sokaklar bir bozgun yeri
Ezer en güzel düşleri

Yapayalnız gecelerde
Gizler evler acıları
Çıkıp gelse ya nerede
Masalların düş güzeli

Önceleri ne çok umut..
Unut çocuk gönlüm unut
Giden gümüş günler şimdi
Bir mavide gökçe bulut.

YIKANIN SEVGİLİ ÇOCUKLAR

Halise ve Nurdan'a

Yıkanın sevgili çocuklar yıkanın..
Bilge bir dede gibi olgun ve yumuşak
Dünyaya sevgiyle gülümseyen
O altın güneşlerle yıkanın.
Dudakları teninizde sussun
İnce ürpermelerle gezinip içinizde
Öpüşlerden büyülü yaz rüzgârlarının.
Sulardan hayatın duruluğunu alın
Mavilerden mutluluğun rengini.
Oyunlar yorgunu pembe bebekler gibi
Düşlerin eşiğinde uçuk ve süzgün
Bırakın yüreğinizi dalgaların beşiğine.
Süzülsün tırnaklarınızdan saçlarınızdan
Kumların anne kucağına
Kentin, insanı kendinden bıktıran
Üzüntüsü ve gürültüsü..
Ömrünüz en yüce bağıştır size
Yaşamak bir büyük sanat
Duyun coşkusunu iliklerinizde
Mavileşin güzelleşin arının
Yıkanın sevgili çocuklar yıkanın..

ÖMRÜM GÖLGELENDİ

İncecik bir su gibi aktı ömrüm
Ellerimin arasından gözlerimin önünden
Aktı aktı eksildi..

'Canı tene aşılayan' ne varsa
Yaşama sevinci adına
Düş gibi gülüş gibi aydınlık
Yazdan ılık yelden hafif yumuşak
Bir acemi öpüş gibi buluttan ak
Ne varsa bir bir
Tadı mutluluğa benzer
Akıp gitti akan ömrümle beraber
Düşlerimin ardından gerçeğimin önünden.

Rengi sulara kendi dağlara
Hüznü bir incecik sızı olup akşamlara
Düşen bir gün gibi ömrüm
Ömrüm gölgelendi..

BİRAZ DA ÖLÜMÜ DÜŞÜNÜN

Ölüm herşeyi bitirir birgün
Biraz da sevgi biriktirin.
Ölüm herşeyi bitirir birgün
Kalbinizden katılığı silin.
Ölüm herşeyi bitirir birgün
O gül çocukları sevin güldürün.

Yaşamak sevgilerden alır gücünü
Eğilin biraz da sevgilere eğilin.
Silin bencilliğin kara kirini
Kalbinizin aynasından
O çok derinlerde yitik
Temiz yüzünüzü görün
Bir kez olsun, şöyle bir kez
Yunun bengi sularında
Işıl ışıl sevgilerin.
Birazcık da duyguların
Uçarı sesine uyun.

Ölüm herşeyi bitirir birgün
Kimseleri, kimseleri incitmeyin.
Ölüm herşeyi bitirir birgün
Ömrünüz size bir kısa oyun.
Ölüm herşeyi bitirir birgün
Ardınızda güzel anılar koyun.

Sevgiden başka herşeyi
Herşeyi bitirir birgün
Biraz da ölümü düşünün..

ŞİİRDEN DE HIZLI

İçinde zaman ölüleri çocuk ölüleri
    Düş ölüleri
Ey ağzında ülkesinden kesik bir dil taşıyan
Sesi bedenine gömülü..
Bu yaşamak tufanı ki şiirden de hızlı
Bitiveren gerçeğin bulanık toprağında
Nereye götürür bizi koparıp kendimizden
Böyle binlerce uçuk imgeyle
Sancılı, suskun, sarsılarak
Bir çığlık çağlayanı gibi savrulup
Ömrümüzün kapalı ırmağında
Nereye, böyle
Dingin denizlerin dinmez özlemiyle..

İÇİNDEKİLER

Küçük Acılar

I/Gece Sefaları
Güz ve Yıldız /11
Anılar Söz Dinlemiyor/12
Tanıdım Seni/13
Gecesefaları/14
Sular Utanıyor/15
Çocukları Öldürdüler/16
Oğlumu Çok Özlüyorum/17
Başsağlığı/19
Sıfır/20
Karanlığın İnadı/22
Yitirdim Yüzümü/23

II/İçedönük
Zamana Benzedik/27
Yitik Seviler/28
Munzur Ağrısı/29
Su Gelir Yar'a Değer/30
Sonrasını Biliriz/31
Geceler Aydınlık/32
Küçük Acılar/33
Benim Mutsuz Çocukluğum/35
Sığ Sularda/36

III/Acının İki Yüzü
Genelev Mektupları/39
Sinema Kapıları/52
Şiir Ağrısı/63

Koşaradım

II/Kayboldu Yüreklerimiz

Ben Şiir Yazmazsam/69
Kayboldu Yüreklerimiz/72
Koşaradım/73
Yüzü Yağmura Gömülü Düşüm/75
Parçalanan Yüz/76
Savrulur Ancak/77
Anlıyor musun/79
Katlanma Ustaları/80
Aykırı Yaşamak/81
Döktü Rengini Sessizce/82
Kötülük Simgesi Olarak Kalacaksınız/83
Dingin Bir Öfkeyle/84
İkrar/85
Bir Güç Simgesinin Yetersiz Tanımlaması/86
Dar Odada Ömürler/88
Hazır Yaşamak/90
Konuş Çocuğum/91

III/ Sevgi Sözleri

Unutur muyum/99
Çağıran Çizgi/100
Çok Değil ki/101
Adınla Yer Değiştiriyor/103
Kar Yağıyor Yüzüme O Günden Bugüne/104
O Düş Gecesinden/105
Eksilmesin İmgen/106
Rüzgârını Özlüyorum/107
Eğme Kirpiklerini/108
Tırnaklarımı Yiyorum/109

Tutuşmak Üzere Yeniden/110
Dokunur muyum/111
Yüzüm İçime Dönük/112

III/ Rahat Değiliz
Bir Özlemin İzdüşümü/119
Rahat Değiliz/120
Kiracılık Üzerine İlenmeler/121
Günün Bitişini Seyrediyorum/125
Bir Adam/126
Çalışan Bir Annenin Sabahı/127
Geçti Çocukluğumuz/128
Unut Çocuk GönlümUnut/129
Yıkanın Sevgili Çocuklar/131
Ömrüm Gölgelendi/132
Biraz da Ölümü Düşünün/133
Şiirden de Hızlı/135